

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Η είδηση της θανατικής καταδίκης που επέβαλε το αμερικανο-κατοχικό δικαστήριο στον Σαντάμ Χουσεΐν και σε δυο ακόμη συγκατηγορούμενους του δεν εξέπληξε κανέναν. Ήταν αναμενόμενη.
ΧΡΕΟΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ : ΝΑ ΤΟΥΣ ΓΛΥΤΩΣΟΥΜΕ !

ΑΘΗΝΑ, 9 ΝΟΕΜΒΡΗ 2006 - τεύχος 289

Φτάνει πια η παραπληροφόρηση !

Όταν οι νεκροί έχουν ξεπεράσει επισήμως τους 34 (ανεπισήμως, ο αριθμός τους ξεπερνάει τους 102...

Όταν οι εξαφανισμένοι ξεπερνούν, σύμφωνα με τις πληροφορίες μας, τους 200...

Όταν οι συλληφθέντες ξεπερνούν τους 1000...

Όταν σε μια πόλη - πρωτεύουσα πολιτείας, «κυρίαρχης κι ανεξάρτητης» κατά το ομοσπονδιακό σύνταγμα - εισβάλλουν δεκάδες χιλιάδες τραμπούκοι των κυβερνητικών κομμάτων, άντρες των ενόπλων δυνάμεων, της ειδικής αστυνομίας (της Policía Federal Preventiva - Προληπτικής Ομοσπονδιακής Αστυνομίας), σκοτώνουν ό,τι κινείται, κόβουν το νερό, το ηλεκτρικό, το τηλέφωνο...

Όταν οι κάτοικοι της πόλης στήνουν, σε κάθε γειτονιά, οδοφράγματα και τα φρουρούν, άγρυπνοι για τρεις ολόκληρες (μέχρι τώρα) εβδομάδες για να μην περάσει ο εχθρός...

Όταν οι ελεύθεροι ραδιοφωνικοί σταθμοί (οι περισσότεροι εκπέμπουν από τις κατειλημμένες πανεπιστημιακές σχολές) καλούν τους πολίτες όλης της χώρας να ξεσηκωθούν και να φράξουν τον δρόμο στον φασισμό...

Όταν χιλιάδες αγωνιστές, από κάθε γωνιά της επικράτειας, σπεύδουν να βοηθήσουν τους πολιορκημένους, αψηφώντας τα όπλα της εξουσίας...

Είναι ντροπή !

Είναι προδοσία,

να μιλάνε κάποιοι «προοδευτικοί» για ... «απλή απεργία δασκάλων (έληξε εδώ και μέρες) και απλή αιματηρή καταστολή» !

Είναι έγκλημα να μειώνουν τον αριθμό των νεκρών σε «καμιά δεκαριά» !

Είναι κοροϊδία να μάς πασάρουν τις «αντικειμενικές ειδήσεις» του Associated, του Reuters, του BBC και ν' αγνοούν τις κραυγές του ίδιου του σφαγιαζόμενου

ΛΑΟΥ ΤΗΣ ΟΑΧΑΚΑ !

ΟΑΧΑΚΑ : Γενικές πληροφορίες

Το «Ελεύθερο και Κυρίαρχο Κράτος της Οαχάκα» (Estado Libre y Soberano de Oaxaca) ή απλά η Οαχάκα είναι μια από τις 32 ομόσπονδες πολιτείες που αποτελούν το Μεξικό.

Βρίσκεται στα νότια της χώρας, στο νοτιοανατολικό άκρο του ισθμού του Τεχουαντεπέκ. Στα δυτικά συνορεύει με την πολιτεία Guerrero, στα βορειοδυτικά με την Puebla, στα βόρεια με την Veracruz και στα ανατολικά με τις Chiapas (την γνωστή πολιτεία των Zapatistas). Τα 600 περίπου χιλιόμετρα των νοτίων ακτών της βρέχονται από τον Ειρηνικό.

Η Οαχάκα είναι η 5η σε μέγεθος πολιτεία του Μεξικού (4,8% του συνολικού εδάφους της χώρας). Στην Οαχάκα συμβιώνουν 16 διαφορετικές ινδιάνικες μειονότητες.

Η λέξη Οαχάκα προέρχεται από τα ινδιάνικα (Nahuatl) και σημαίνει «στην κορυφή των φυτών ονάχε (αυτοφυών στις κοιλάδες της περιοχής)».

Σύμφωνα με τα μέχρι τώρα ευρήματα, η πρώτη παρουσία ανθρώπων στην Οαχάκα ανάγεται στα 7.500 προ Χριστού.

Η Οαχάκα (Huaxyacac, στα Nahuatl) κατακτήθηκε από τους Ισπανούς τον Δεκέμβρη του 1521.

Η κατοπινή ιστορία της Οαχάκα ακολουθεί εκείνην του Μεξικού. Τριακόσια χρόνια ισπανικής αποικιοκρατίας, επανάσταση, ίδρυση ανεξάρτητου κράτους, δημοκρατία, αγγλο-γαλλο-αυστριακή επέμβαση, κατοχή, εγκαθίδρυση αψβουργικής αυτοκρατορίας, νέα επανάσταση και οριστική αποκατάσταση της δημοκρατίας υπό τον Benito Juarez, προεδρία του Porfirio Diaz (γεννημένου στην Οαχάκα), και παραχώρηση τεραστίων εκτάσεων καλλιεργήσιμης γης στους αριστοκράτες-μεγαλοκτηματίες, εξέγερση των σκλάβων-αγροτών της Οαχάκα μ' επικεφαλής τους Αναρχικούς Ricardo και Enrique Flores Magon κι εξάπλωσή της σ' όλο το Μεξικό, πτώση της δικτατορίας του Diaz, εκλογική απάτη και νέα προεδρία του Diaz, κήρυξη της επανάστασης και προεδρία του Madero, επανάσταση στην Οαχάκα μ' επικεφαλής του «Απελευθερωτικού Στρατού Benito Juarez» τον Αναρχικό-Μαγκονιστή Sebastian Ortiz κι άλλους αγωνιστές, παραίτηση του Porfirio Diaz, εκλογή του Benito Juarez Maza ως κυβερνήτη της Οαχάκα, εμφάνιση στην περιοχή οπαδών του Emiliano Zapata που ζητούν αναδιανομή της γης, νίκη των επαναστατών της Οαχάκα (μ' επικεφαλής τον «Che» Gomez) κατά των ομοσπονδιακών δυνάμεων, δικτατορία του Huerta, ίδρυση του «Ejercito Soberanista Oaxaqueño» (Στρατού για την Κυριαρχία/Ανεξαρτησία της Οαχάκα) από τον στρατηγό Guillermo Meixueiro και ανατροπή του τοπικού κυβερνήτη Bolanos Cacho, παραίτηση του δικτάτορα Huerta υπό την πίεση των ενόπλων του «συνταγματιστή» Venustiano Carranza, ένταση στις σχέσεις της Οαχάκα με την νέα ομοσπονδιακή κυβέρνηση (αντιμετώπιζε τους Οαχακένιους ως «αντεπαναστάτες»), επιδρομή ακρίδων και λιμός (1915), ξέσπασμα επιδημιών και φαινομένων αισχροκέρδειας εκ μέρους των μεγαλοκτηματιών, απόσχιση της Οαχάκα από την ομοσπονδία και κήρυξη αναξαρτησίας, επίθεση των ομοσπονδιακών στρατευμάτων και κατάληψη της πρωτεύουσας της πολιτείας (Μάρτης 1916), νέο «Πολιτικό Σύνταγμα» της Οαχάκα (κατάργηση του φιλελευθέρου συντάγματος του 1857), οριστική συντριβή των οπαδών της ανεξαρτησίας (1920)...

Περισσότερες πληροφορίες, χρονολογίες, αναλύσεις κ.λπ. για την περίοδο της «Μεξικανικής Επανάστασης» μπορεί κανείς να βρει, μεταξύ άλλων, στα βιβλία «Ο Ζαπάτα, ο Μαγκόν και η Μεξικανική Επανάσταση» (Ελεύθερος Τύπος, Αθήνα, Απρίλης 1997) και «Πλωτίνος Ροδοκανάκης : Ένας Έλληνας Αναρχικός» (του Τέου Ρόμβου - Ηλέκτρα, Αθήνα, Νοέμβρης 2005).

Κύρια ασχολία των κατοίκων της Οαχάκα είναι η γεωργία στα λιγοστά καλλιεργήσιμα εδάφη της πολιτείας (το 90 % του συνολικού της εδάφους είναι ορεινό, γεγονός που ευνοεί το αντάρτικο, όχι όμως και την ευημερία των κατοίκων της), που - πρέπει να πούμε - είναι η φτωχότερη της μεξικανικής ομοσπονδίας.

(Περισσότερες πληροφορίες για την οικονομική κ.λπ. κατάσταση της Οαχάκα βρίσκει όποιος ψάξει στο διαδίκτυο).

27/10 : Ο δημοσιογράφος Bradley Roland Will (Αμερικανός από τις ΗΠΑ), νεκρός από τις σφαίρες των τραμπούκων του PRI (Partido Revolucionario Institucional, Θεσμικό Επαναστατικό Κόμμα) στην πρωτεύουσα της Οαχάκα.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή, τα διεθνή, αλλά και τα επίσημα-κρατικά μεξικανικά ΜΜΕ, ελάχιστα (αν όχι καθόλου) είχαν ασχοληθεί με την απεργία των εκπαιδευτικών (κυρίως των δασκάλων, αλλά και της δευτερο- και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης) που είχε αρχίσει την Πρωτομαγιά του 2006. Στα «ψιλά» είχε αναφερθεί η πορεία των απεργών στην Πόλη του Μεξικού (ομοσπονδιακή πρωτεύουσα) και οι συγκρούσεις της 14 Ιουλίου στην Οαχάκα, χωρίς βέβαια να αναφερθούν οι νεκροί εκείνης της ημέρας. Και, φυσικά, αποσιωπήθηκε η δημιουργία της Asamblea Popular de los Pueblos de Oaxaca, της Λαϊκής Συνέλευσης των εθνοτήτων της Οαχάκα, της γνωστής, σήμερα APPO.

Η δημιουργία, ωστόσο, της APPO ήταν το σημαντικότερο γεγονός - μετά την εξέγερση των Ζαπατίστας στην γειτονική Selva Lacandona των Chiapas - στην πρόσφατη ιστορία της χώρας. Η 14η Ιουλίου του 2006 έχει κιόλας γίνει λαϊκό τραγούδι (14 de Julio), που ακούγεται απ' όλους τους ελεύθερους ραδιοφωνικούς σταθμούς του Μεξικού.

«...Από πού είναι (οι διαδηλωτές) ; Είναι απ' τα οδοφράγματα !...», λέει η επωδός.

Συγκρούσεις (και πάλι χωρίς να αναφερθούν οι νέοι νεκροί) αναφέρθηκαν στα «ψιλά» και στις 22/7. Από τότε μέχρι τις 27 Οκτώβρη, υπήρξαν μόνο καμμία δεκαριά (διεθνώς) αόριστες αναφορές στην «συνεχιζόμενη απεργία των δασκάλων», χωρίς να αναφέρονται οι νεκροί, ο αριθμός των οποίων συνεχώς αυξανόταν...

Ο θάνατος, λοιπόν, του Will ήταν άδικος, δεν ήταν όμως μάταιος, αφού κατάφερε να σχίσει τον πέπλο της σιωπής που είχε απλωθεί πάνω απ' τα όσα συνέβαιναν.

2003 : Ο Bradley Roland Will στην Βραζιλία.

Η δημοσιογραφική του ιδιότητα - έστω κι αν έγραφε στα Indymedia - και η ιδιότητά του του πολίτη των ΗΠΑ άγγιζαν ακόμη και τις χορδές της ευαισθησίας των εγκόρων «συναδέλφων» του, του Reuters, του BBC, του Associated..., που αδιαφορούν για τα όσα τρέχουν στα γύφτικα (εν προκειμένω, στα ινδιάνικα) βγάζουν, όμως, σπυράκια όποτε θίγεται ακόμη κι ο πιο «ανυπόληπτος» - κατ' αυτούς και τ' αφεντικά τους - εκπρόσωπος της ελευθερίας του τύπου, την οποία, βέβαια, οι ίδιοι τσαλαπατούν με τον πιο βάρβαρο και χυδαίο τρόπο.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η στάση τους στην περίπτωση της Πολιτικόσκαγια. Η, μέχρι την δολοφονία της, «κομμουνίστρια», αναγορεύεται, μετά θάνατον, «σύμβολο του αγώνα για την ελευθερία της έκφρασης»...

Ας ξαναγυρίσουμε, όμως, στην Οαχάκα. Με την «ευκαιρία» της δολοφονίας του δημοσιογράφου, τα διεθνή ΜΜΕ αναφέρουν πως «οι νεκροί της 27/10/2006 είναι τρεις». Οι δυο νεκροί, ως μή δημοσιογράφοι, δεν αξίζουν ν' αναφερθούν ονομαστικά. Όσο για τους 10 (και ίσως περισσότερους) νεκρούς των προηγούμενων 17 ημερών, από τις 10 Οκτώβρη, οπότε αρχίζει η γενική επίθεση των παρακρατικών εναντίον των μελών της APPO, αυτοί απλούστατα... δεν υπάρχουν!!!

27/10 : Μέλη της APPO μεταφέρουν τραυματίες.

Οι τραυματίες μεταφέρονται σε σταθμούς πρώτων βοηθειών και σε πρόχειρα ιατρεία, οργανωμένα απ' τους εξεγερμένους. Τα κρατικά και ιδιωτικά νοσοκομεία δεν θεωρούνται ασφαλή, καθώς έχουν αναφερθεί περιστατικά εισβολής τραμπούκων που κακοποιούν και αποτελειώνουν τους τραυματισμένους και τους γιατρούς και νοσηλευτές που τους περιθάλπουν.

Όσοι, παλιότεροι, θυμηθείτε το Πολυτεχνείο της Αθήνας του 1973, δεν έχετε άδικο.

Η APPO, διαμορφώνεται - όπως είπαμε - από την ανάγκη της ευρύτερης συμπαράστασης στους απεργούς εκπαιδευτικούς. Αρχικά, περιορίζεται στον ρόλο του συμπαραστάτη. Σύντομα, όμως, ιδιαίτερα μετά τον Ιούλιο, αυτονομείται. Στην APPO μετέχουν ισότιμα μεμονωμένα άτομα, εκπρόσωποι κοινοτήτων απ' όλη την πολιτεία, πολιτικές ομάδες και οργανώσεις (εκτός βέβαια από το PRI και το PAN [Partido de Acción Nacional = Κόμμα Εθνικής Δράσης, δηλαδή το κόμμα του προέδρου του Μεξικού, Vicente Fox και του «εκλεγμένου» διαδόχου του, Felipe Calderon]), ενώσεις εργατών, αγροτών, ελευθέρων επαγγελματιών, φοιτητές του Αυτονόμου Πανεπιστημίου Benito Juarez, και τα συνδικάτα των δασκάλων, των καθηγητών μέσης εκπαίδευσης και των πανεπιστημιακών. Μετέχουν δηλαδή όλοι οι πολίτες εκτός από εκείνους που ασκούν εξουσία, μ' επικεφαλής τον κυβερνήτη, Ulyses Ruiz Ortiz (του PRI), τους μπράβους του,

σελίδα 4 - Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ, Νο.289

τους οπαδούς των PAN και PRI, τους επιχειρηματίες, τους μεγαλοκτηματίες, εκείνους που εξαρτώνται απ' τους προηγούμενους και όσους φοβούνται...

Οι αποφάσεις παίρνονται σε συνελεύσεις (συνήθως στο υπό κατάληψη Πανεπιστήμιο ή στα οδοφράγματα).

Και, φυσικά, οι αποφάσεις δεν αναφέρονται μόνο στα θέματα της παιδείας και των λειτουργιών της, αλλά σε όλα τα προβλήματα της τοπικής - και όχι μόνο - κοινωνίας.

Έτσι, οι πολίτες της Οαχάκα απαιτούν την άμεση απομάκρυνση του εγκληματία κυβερνήτη της πολιτείας, καταλαμβάνουν το κέντρο της πόλης και πολιορκούν το κυβερνείο.

Τυπικά, ο Ruiz εξακολουθεί να κατέχει το αξίωμά του, ουσιαστικά όμως είναι ανύπαρκτος.

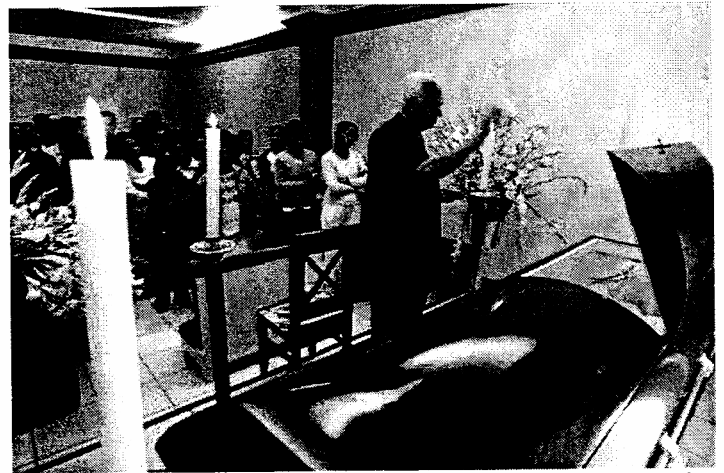
Ο λαός παίρνει την ζωή του στα χέρια του.

Αυτο-οργανώνεται.

Διαρκείς συνελεύσεις συγκροτούνται σ' όλες τις μεγάλες πόλεις, κωμοπόλεις και χωριά της πολιτείας.

Υγεία, τροφοδοσία, μεταφορές, ενέργεια, επικοινωνίες, τα πάντα λειτουργούν πια απ' τους απλούς ανθρώπους για τους απλούς ανθρώπους.

Η APPO δεν είναι παρά το συντονιστικό όργανο του αγώνα των απλών ανθρώπων για την σημερινή τους επιβίωση και για μια καλύτερη ζωή στο μέλλον.

28/10 : Οαχακένιος στην κηδεία του Bradley Roland Will

28 προς 29/10 : Εξεγερμένοι πολίτες ξαγρυπνούν στα φέρετρα των νεκρών συντρόφων.

12/10 : Οδόφραγμα στο κέντρο της πρωτεύουσας της Οαχάκα.

20/10 : Εξεγερμένοι Οαχακένιοι μεταφέρουν το φέρετρό του δολοφονημένου από τραμπούκους του PRI, Panfilo Gonzalez.

22/10 : Ακίνητοποιημένο λεωφορείο εμποδίζει την δίοδο των αυτοκινήτων της τοπικής αστυνομίας και των μπράβων του κυβερνήτη.

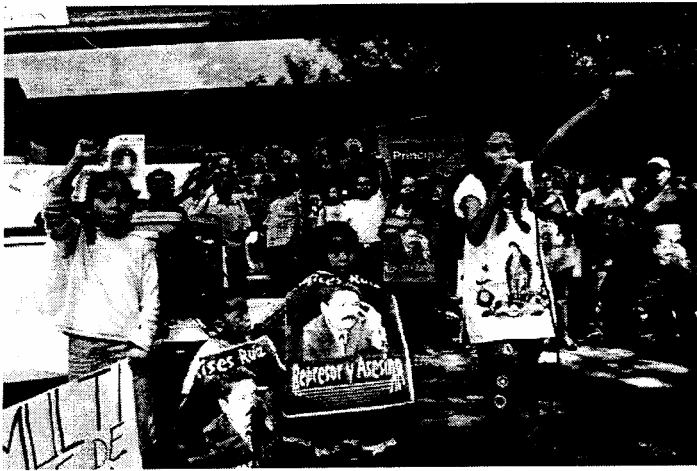
«Συγκλονισμένα» τα διεθνή πρακτορεία (εν προκειμένω το Associated) απ' την δολοφονία του «συναδέλφου», σπεύδουν να δώσουν στην δημοσιότητα εικόνες των προηγούμενων ημερών, επιμένοντας ωστόσο πως δεν πρόκειται παρά για μια «απεργία των δασκάλων». Κι όμως, τα ίδια πρακτορεία, στις 20 Οκτώβρη μετέδιδαν δήλωση του προέδρου του συνδικάτου των δασκάλων : «Η λήξη της απεργίας είναι γεγονός. Τα σχολεία θ' ανοίξουν, ενδεχομένως, στις 23 του μήνα»... Περί γενικευμένης ανεργίας, φτώχειας, δυστυχίας, τα πρακτορεία δεν βγάζουν τσιμουδιά...

20/10 : Η μητέρα του Panfilo Gonzalez δεν μπορεί να το πιστέψει. Ακούει και ξανακούει, συντετριμμένη τις ειδήσεις από τον ραδιοφωνικό σταθμό της APPO.

23/10 : Οργισμένοι απ' τις δολοφονικές επιθέσεις των μπάτσων και των παρακρατικών, οι πολίτες κατευθύνονται προς το κέντρο της πρωτεύουσας, αποφασισμένοι να διώξουν τον Ulises Ruix Ortiz.

24/10 : Διαδήλωση συμπαράστασης στους εξεγερμένους της Οαχασα, έξω απ' τα γραφεία του ΟΗΕ, στην Ciudad de Mexico (ομοσπονδιακή πρωτεύουσα). Τα παιδιά κρατούν αφίσσες με την φάτσα του κυβερνήτη που γράφουν : «Ulises Ruiz - Represor y asesino» (Ουλίσεζ Ρουϊθ - Καταπιεστής και δολοφόνος).

Γιατί έξω απ' τα γραφεία του ΟΗΕ ; Μα, ο ΟΗΕ μπορεί να μην έχει να κάνει τίποτε με τους μισθούς των δασκάλων της Οαχασα, έχει όμως πολλά να κάνει με τα ανθρώπινα δικαιώματα κι έχει, επί πλέον, τεράστιες ευθύνες για την «παγκοσμιοποίηση» και στενότερες σχέσεις με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Παγκόσμια Τράπεζα, τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, την Βορειο-Αμερικανική Ένωση Ελευθέρου Εμπορίου (την διαβόητη NAFTA)...

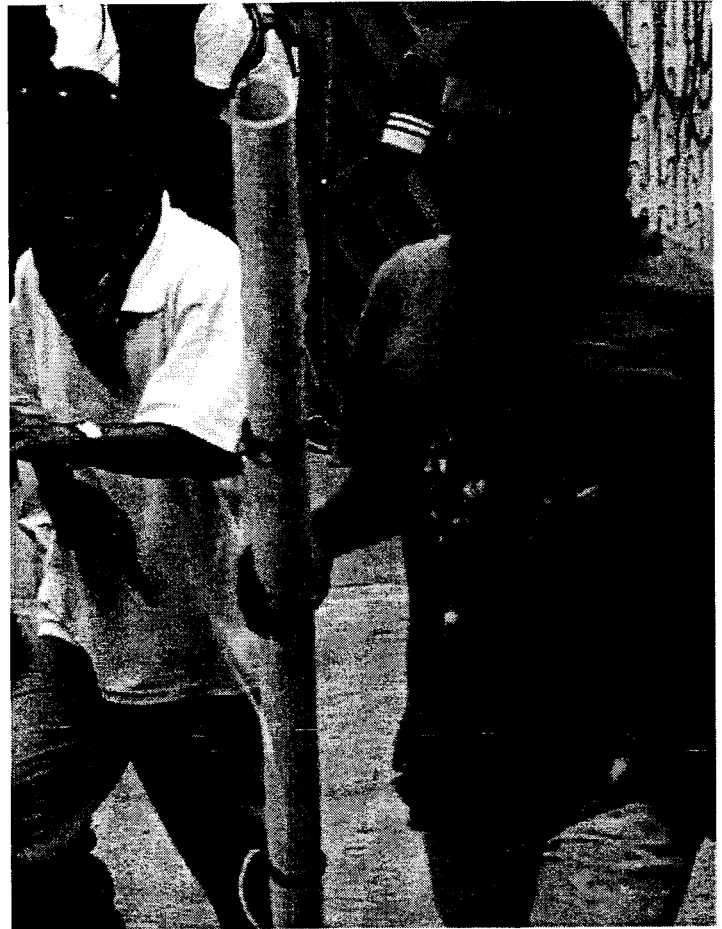
Κι όμως... Στις αναλύσεις των διεθνών πρακτορειών και ΜΜΕ, τα παραπάνω «ευαγή ιδρύματα» δεν έχουν καν αναφερθεί !

25/10 : Αυτοκίνητο καίγεται στην Ciudad de Oaxaca (πρωτεύουσα της πολιτείας).

Αγαπημένο θέμα όλων των καθώς πρέπει δημοσιογράφων, κάμερα μεν και φωτορεπόρτερς... Βλέπετε, οι φλόγες και οι καπνοί εμποδίζουν τον θεατή να διακρίνει την εξαθλίωση που υπάρχει πίσω...

Διευκρινίζουμε : Οι λεζάντες δεν είναι, βέβαια, των πρακτορειών και των ΜΜΕ. Δεν είναι όμως ούτε δικές μας. Τίς αντλήσαμε από τα κείμενα και τις ραδιοφωνικές εκπομπές των εξεγερμένων.

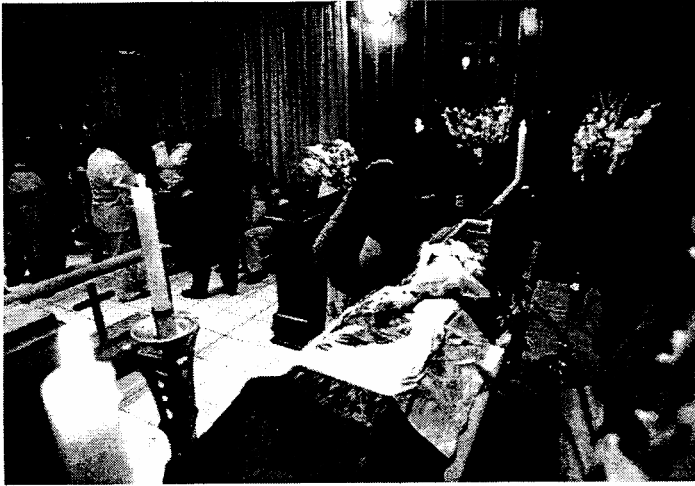

27/10 : Κέντρο της πρωτεύουσας της πολιτείας. Οι πολίτες είναι αποφασισμένοι να σταματήσουν - με κάθε μέσο - τους δολοφόνους...

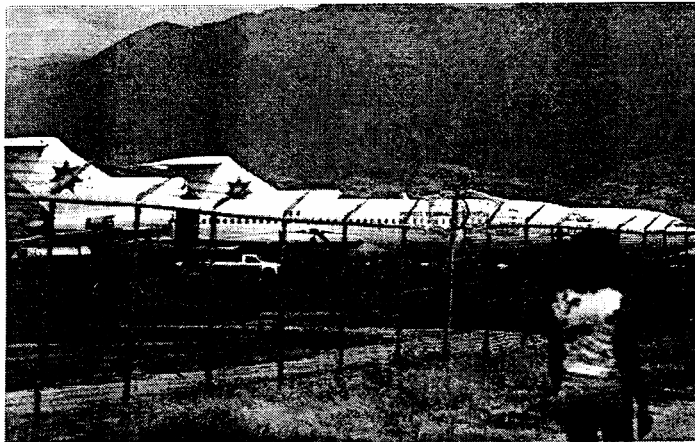
27/10 : Εκτόξευση αυτοσχέδιας ρουκέτας κατά των συμμοριτών του κράτους, του παρακράτους, των μεγαλοκαρχαριών...

Φυσικά, πρόκειται για εξωσχολικούς, αντικοινωνικούς, περιθωριακούς τύπους, που ωστόσο αποδεκνύονται ΔΑΣΚΑΛΟΙ, ίσως όχι στο σχολείο, οπωσδήποτε όμως στην τέχνη του κοινωνικού πολέμου και της επιβίωσης. ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΤΑΤΕΣ οι φωτογραφίες του Associated...

28/10 : Τελευταίο αντίο στον Emilio Alonso Fabian, ένα ακόμη θύμα των παρακρατικών.

Στις 28 Οκτώβρη, ο πρόεδρος Vicente Fox (πριν ασχοληθεί με την πολιτική εργαζόταν, για χρόνια, στην Coca Cola, όπου από απλός οδηγός φορτηγού κατάφερε να γίνει περιφερειακός διευθυντής) αποφασίζει να παρέμβει... Στέλνει την Ειδική Αστυνομία για την Πρόληψη του Οργανωμένου Εγκλήματος (επισήμως, ονομάζεται Προληπτική Ομοσπονδιακή Αστυνομία - Policía Federal Preventiva), για να σώσει, όχι βέβαια τους πολίτες της Οαχάκα, αλλά το επικίνδυνα κλονιζόμενο κύρος του κράτους !

28/10 : Είναι λίγο μετά το μεσημέρι. Τα μεταγωγικά της PFP προσγειώνονται στο αεροδρόμιο της Οαχάκα. Λίγο αργότερα, το Ράδιο-ARPO μεταδίδει : «40 ελικόπτερα της αστυνομίας προσγειώνονται αυτή τη στιγμή στο Πάρκο Benito Juarez», ελάχιστα χιλιόμετρα από το κέντρο της πόλης. Οι εξεγερμένοι, που βρίσκονται εκεί αμύνονται, όπως μπορούν. Άλλοι, από διάφορες συνοικίες, σπεύδουν να τους βοηθήσουν. Το Ράδιο-ARPO απευθύνει έκκληση σε όλους τους πολίτες «να πορευθούν μαζί προς το κέντρο, να στήσουν οδοφράγματα, να αποφύγουν την επαφή με την αστυνομία, να αποφύγουν τις προκλήσεις...».

Το Ράδιο-ARPO, ραδιοφωνικός σταθμός της Asamblea Popular de los Pueblos de Oaxaca, μεταδίδει από την συχνότητα του Radio Universidad, του ραδιοφωνικού σταθμού του κατελημμένου Αυτόνομου Πανεπιστημίου Benito Juarez της Οαχάκα. Αποτελεί την φωνή του εξεγερμένου λαού

της πολιτείας και έναν - ίσως τον κυριότερο - στόχο των δυνάμεων καταστολής, που συνεχώς προσπαθούν να καταλάβουν τις πανεπιστημιακές εγκαταστάσεις. Το Radio-ARPO εκπέμπει ζωντανά και μέσω του διαδικτύου, συνδεδεμένο με το Indymedia του Μεξικού (<http://mexico.indymedia.org>). Συνδέεται επίσης και με τον ραδιοφωνικό σταθμό των φοιτητών (αλλά και πολλών «εξωπανεπιστημιακών», «περιθωριακών» κ.λπ., απ' όλον τον χώρο της άκρας, εξωκοινοβουλευτικής και αντικοινοβουλευτικής αριστεράς) του Αυτόνομου Εθνικού Πανεπιστημίου της χώρας (Universidad Nacional Autonoma de Mexico) «Ke Huelga» (<http://kehuelga.org>).

28/10 : Η PFP μπαίνει στην πόλη με καταιγισμό δακρυγόνων, καυστικών αερίων «μουστάρδας» («gas mostaza» στα ισπανικά - γνωστό διεθνώς ως «pepper gas», πρόκειται για αέριο που περιέχει oleoresin capsicum [OC], δηλαδή, συμπυκνωμένη συνθετική ελαιορητίνη της καυτερής πιπεριάς, σε μορφή σκόνης ή σταγονιδίων, αέριο του οποίου η χρήση απαγορεύεται σε αρκετές χώρες, καθώς έχει ήδη προκαλέσει αρκετούς θανάτους), ασφυξιογόνων, εμετογόνων, νερού με πίεση από αντλίες (κάνει το pepper gas ακόμη πιο επικίνδυνο), αλλά και πυροβολισμών.

29/10 : Επιχειρήσεις εν εξελίξει...

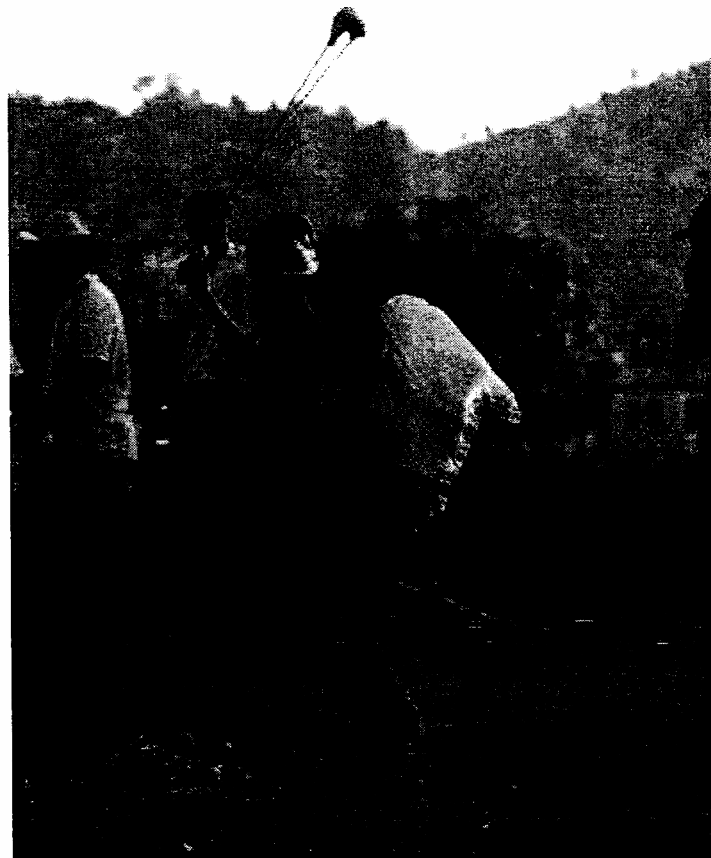
29/10 : Εκκαθάριση των αμυντικών οδοφραγμάτων στην περιοχή της κεντρικής πλατείας της πόλης.

29/10 : Ψεκάζοντας τον λαό με νερό και pepper gas.

28-29/10 : ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ !

28-29/10

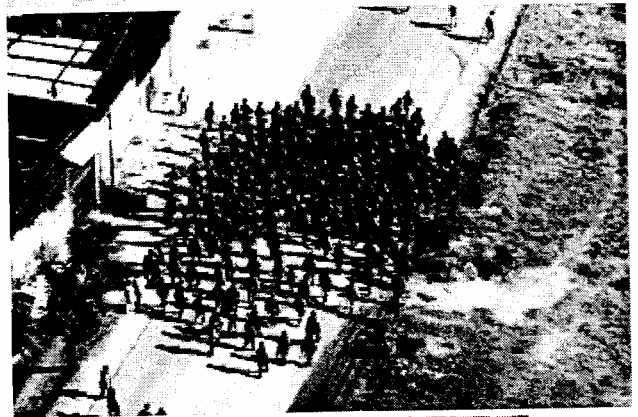
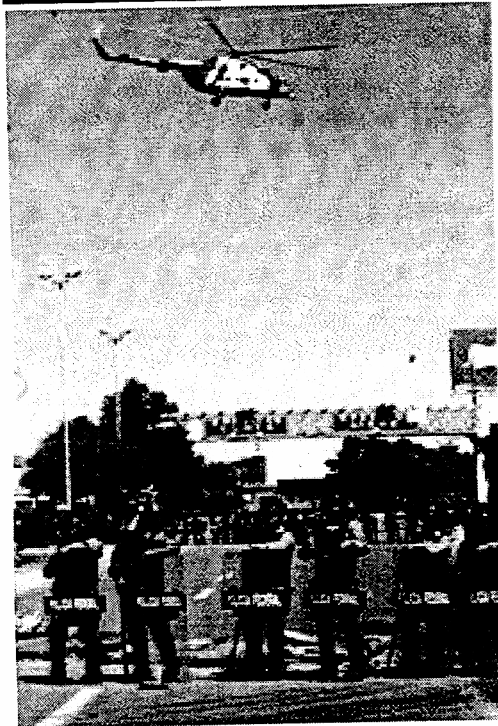
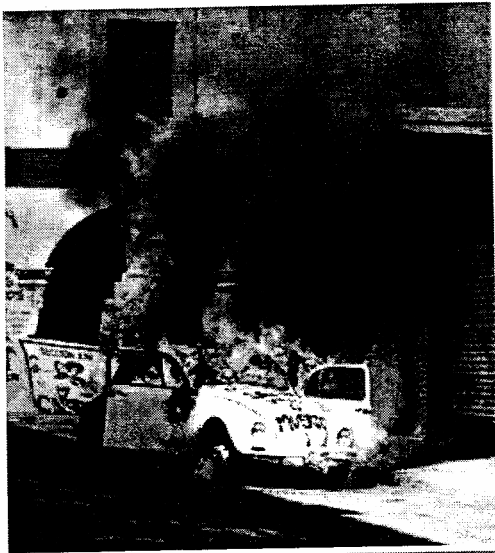

29/10 : Αποχαιρετισμός στον αγωνιστή - θύμα της δολοφονικής μανίας της PFP (Προληπτικής Ομοσπονδιακής Αστυνομίας).

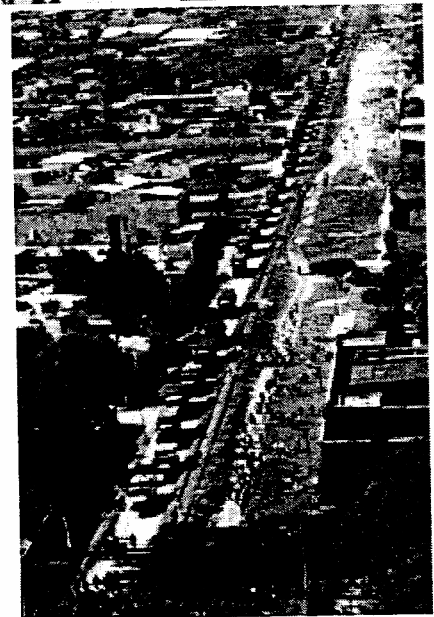
Στον σταυρό αναγράφεται : «APPO - JUSTICIA - FUERA ULISES» (APPO - ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ - ΕΞΩ Ο ΟΥΛΙΣΕΣ).

Το Radio-APPO ανακοινώνει ονόματα νεκρών, τραυματιών, αγνοουμένων, συλληφθέντων... Επαναλαμβάνει διαρκώς πως «οι πολίτες είναι άοπλοι», «το κίνημα είναι ειρηνικό» κ.λπ., αλλά η μουσική που επιλέγει είναι εξεγερσιακό χιπ-χοπ και ροκ, παραδοσιακά μεξικάνικα, αντάρτικα κι επαναστατικά τραγούδια απ' το Σαλβαδόρ, την Χιλή, τη Νικαράγουα... Οι συντρόφισσες κι οι σύντροφοι που τηλεφωνούν στον σταθμό, χαιρετούν με την φράση «Hasta la victoria, siempre !» («Μέχρι τη νίκη, πάντα !»), παραπέμποντας σαφώς στον Che Guevara και στο κουβανέζικο/παγκόσμιο αντάρτικο.

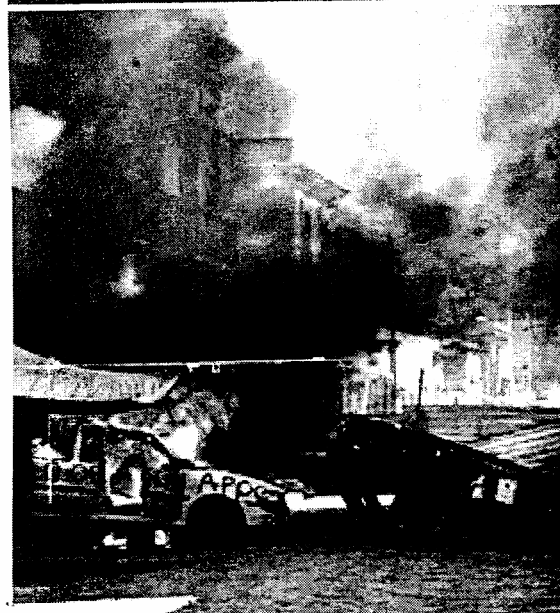
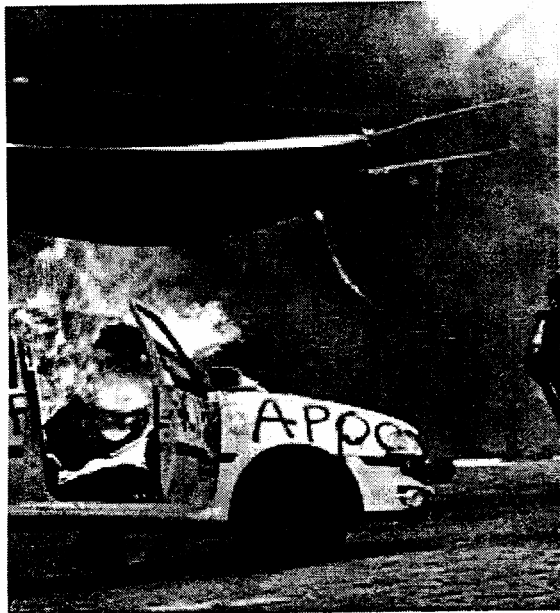
Το Ke Huelga είναι πιο δυναμικό. Όταν δεν αναμεταδίδει απ' το Radio-APPO, βγάζει στον αέρα ακροάτριες κι ακροατές που τηλεφωνούν απ' την πρωτεύουσα, αλλά κι άλλες πόλεις της Οαχάκα. Ανακοινώνει, ιδιαίτερα, τα ονόματα των νεκρών Αναρχικών συντρόφων, μιλάει για την Μαυρο-Κόκκινη σημαία, μεταδίδει τραγούδια του Sandino...

- Προφανώς, εξεγερμένος

- Τεθωρακισμένα μπαίνουν στην πόλη
29/10 : (Φωτογραφίες από τις ιστοσελίδες της Policía Federal Preventiva.)

29/10 (Φωτογραφίες από τις ιστοσελίδες της Policia Federal Preventiva).

Παρενθέτουμε (στην προηγούμενη σελίδα κι επάνω) τις φωτογραφίες που φιγουράρουν στην ιστοσελίδα της αστυνομίας στις 29 Οκτώβρη 2006. Δεν έχουν τίποτε παραπάνω και τίποτε να ζηλέψουν απ' τις φωτογραφίες των «ειδησεογραφικών» πρακτορείων (του Associated).

Το ίδιο συμβαίνει και με τα κείμενα των «ειδήσεων» και των αστυνομικών ανακοινώσεων. Φωτορεπόρτερς και συντάκτες των μεν και της δε ανταλλάσσουν το υλικό τους και αλληλο-αντιγράφονται.

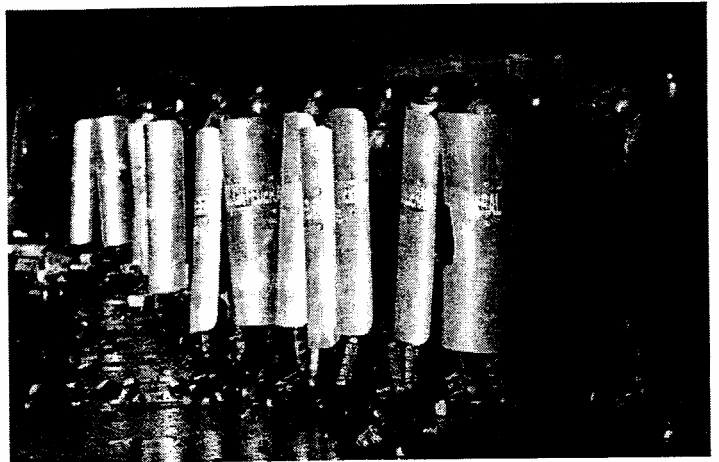
29/10 : Πυροσβεστήρας εναντίον μπάτσων.

29/10 : Στο οδόφραγμα... Στην αφίσσα, ο Benito Juarez : «Καταραμένοι οι καταπιεστές του λαού μου».

29/10 : Σταματώντας την βία του κράτους με γυμνά χέρια.

29/10 : Καταλαμβάνεται...

29/10 : Ανακαταλαμβάνεται...

30/10 : Ξημερώματα. Η PFP φαίνεται να επικρατεί...

29/10 : Το κέντρο της πόλης αντιστέκεται...

30/10 : Τα φαινόμενα, ωστόσο, απατούν.

Κατά την PFP, πάντως, όλα «βρίσκονται υπό πλήρη έλεγχο» :

30/10 : Ο υπουργός δημόσιας ασφάλειας, Eduardo Medina Mora, επισκέπτεται την Πόλη της Οαχάκα.
(Από το «site» της PFP)

31/10 : (Από την PFP) : «Γυναίκα της Οαχάκα προσφέρει τρόφιμα στους μπάτσους...»

31/10 : San Pablo Etla (χωρίο στα βόρεια της πρωτεύουσας) : Συγγενείς, φίλοι και σύντροφοι αποχαιρετούν τον Alberto Lopez, θύμα των χημικών όπλων της PFP.
(Φωτ. του Associated).

(Η «γυναίκα» σε μεγέθυνση)

Τα ραδιόφωνα της εξέγερσης (APPO, Ke Huelga) μεταδίδουν πως οι καταμετρημένοι νεκροί φτάνουν τους 102. Στις επόμενες μέρες ο αριθμός αυτός θ' αυξηθεί...

Τους τραμπουκοχαφιέδες, τούς «συμπαθούμε» ιδιαίτερα !

31/10 : Κατά την PFP, «η ομαλότητα έχει επιστρέψει κι αρχίζει η καθαριότητα των δρόμων...».

1/11 : Σύλληψη εξεγερμένου στο οδόφραγμα της Brendamiel (Πόλη της Οαχάκα). (Associated).

Ψιλοδιαφορές στην φωτογραφική παρουσίαση των γεγονότων. Διάσταση απόψεων μεταξύ MME - PFP ; Προετοιμασία «πολιτικής λύσης» ; Για να δούμε...

1/11 : «Καθώς πρέπει» τραμπουκοχαφιέδες χειροκροτούν την είσοδο της PFP στην συνοικία Brendamiel (Assoc.).

1/11 : Ζαπατίστας αποκλείουν τα σύνορα Oaxaca - Chiapas, στο San Cristobal de las Casas.

Στις 30 Οκτώβρη 2006, ο Εθνικο-Απελευθερωτικός Ζαπατιστικός Στρατός (EZLN) ανακοινώνει την πλήρη συμπαράστασή του στους Οαχακένιους και καλεί όλους τους Μεξικανούς ν' αντισταθούν στον κυβερνητικό αυταρχισμό. Η ανακοίνωση, που υπογράφεται απ' τον υποδιοικητή Marcos, μεταδίδεται, την ίδια μέρα, απ' το Radio-APPO και το Ke Huelga, ενώ αποσιωπάται απ' τα ΜΜΕ. Κατά το Ke Huelga, από κάθε γωνιά της χώρας ομάδες αγωνιστών σπεύδουν στην Οαχάκα για να ενισχύσουν την εξέγερση.

2/11 : Η PFP προσπαθεί, για μίαν ακόμη φορά, να καταλάβει το Πανεπιστήμιο.

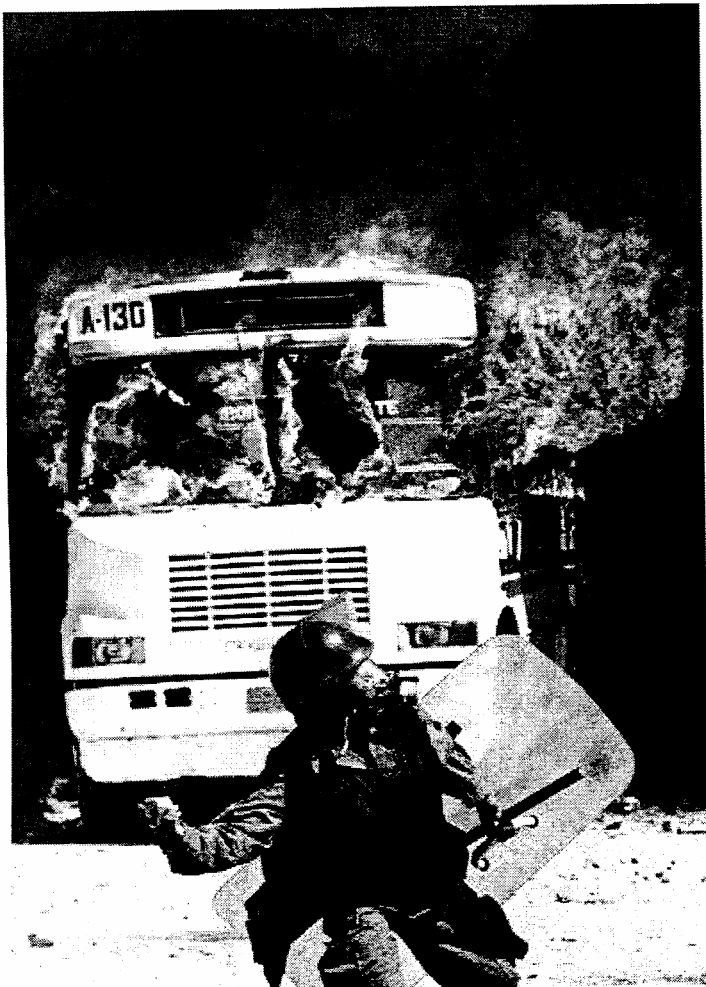

2/11 : Οι φοιτητές και σύσσωμος ο λαός αντιμετωπίζουν τη νέα επίθεση.

2/11 : Αστυνομικός μεταφέρει συνάδελφό του, τραυματισμένο κατά την φοιτητική απεργία.

Οι μάχες γύρω απ' το Πανεπιστήμιο γενικεύονται, καθώς αγωνιστές από άλλα σημεία της πόλης έρχονται και χτυπούν τα νώτα των αστυνομικών.

2/11 : Οι «άντρες» της ΡΡΡ κάνουν ό,τι μπορούν. Όταν τους τελειώνουν οι σφαίρες και οι χειροβομβίδες αερίων, χρησιμοποιούν ό,τι βρίσκουν... Ακόμη και πέτρες. Δεν χρησιμοποιούν, πάντως, σιδερογροθιές... Είναι φανερό πως πήραν το μήνυμα απ' τον Έλληνα συνάδελφό τους : «Προσέχτε μην σάς τραβολογάνε σε Ένορκες Διοικητικές Εξετάσεις !».

Οι εξεγερμένοι είναι αποφασισμένοι να πολεμήσουν με κάθε μέσο, έστω κι αν δεν έχουν κάποια «υπηρεσία να τούς προμηθεύει τα υλικά»...

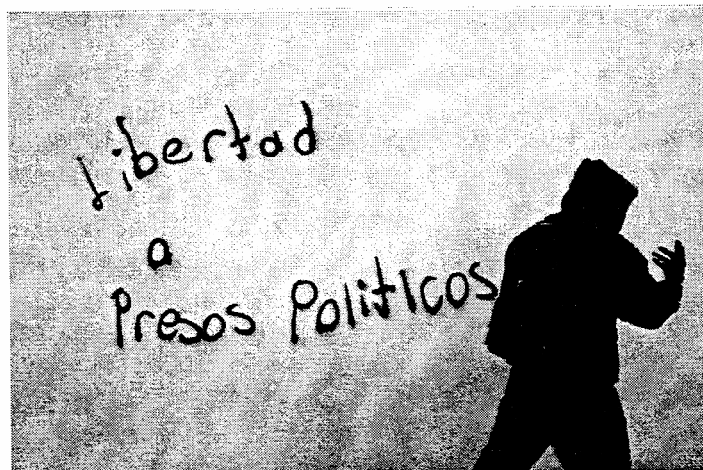

PFP πουτάνες !

3/11 : Παρά τις απώλειές της, ωστόσο, η PFP συνεχίζει την πολιορκία του Πανεπιστημίου και σήμερα. Οι πολιορκούμενοι ετοιμάζονται ν' αποκρούσουν τις επικείμενες επιθέσεις. Επάνω : Συστοιχία μολότωφ, έτοιμη προς χρήση. Κάτω : Πυρομαχικά προωθούνται στα προκεχωρημένα φυλάκια.

Λευτεριά στους Πολιτικούς Κρατούμενους ! (Στους φρεσκοβαμμένους τοίχους του κυβερνείου !!!).

4/11 : Η κακή μέρα - για τους μπάτσους - φαίνεται απ' το πρωί. Οργισμένοι πολίτες τολμούν να αμφισβητήσουν την δύναμη των όπλων τους, στο κέντρο της πόλης, γύρω από το κυβερνείο ! Κρίμα που, πριν λίγες μέρες, έκαναν τόσον κόπο να το καθαρίσουν... Τώρα, το φυλάνε (μην τούς χαλάσουν το παρκέ), φρόνιμοι σαν κοτούλες, αφού δεν βλέπουν αν, πίσω απ' τον μεμονωμένο πολίτη, υπάρχουν κι άλλοι...

Κι οι μεμονωμένοι πολίτες, όλο και πληθαίνουν...